

2023. április 5., szerda – Mt 26,14-25

Jó hosszú és ismert evangéliumi részt olvashattunk, ami nagyrészt „szegény” Júdás lejáratairól szól. Még azt a megjegyzést is megkockáztathatjuk, hogy Máté „ráveri Júdásra a balhét”: ez az anyagi, kétszínű, a Mesterünket eláruló és valamennyiünket kompromittáló Júdás csak az utolsó pillanatban mutatta ki a foga fehérjét... A Szupersztárban még azzal is nyomatékozza a rendező ezt a véleményt, hogy egy fekete bőrű szereplőt állít Júdás szerepébe. Így aztán teljesen be lett „feketítve” Júdás, a zelóta.

De mit mond a lélektan? Talán azt, hogy Júdás szereti a hazáját, jó hazafi, és reménykedik Jézusban mint a népét felszabadító hősből, aki a római megszállókat kiűzni akaró élére állhat. Az utolsó vacsora léghőre azonban egyértelművé teszi, hogy reménye alaptalan, nem számíthat Jézusra. Gyurka bácsi így fogalmaz Júdás viselkedésével kapcsolatban: „Csalódása fájdalomában” teszi, amit tesz... és nem pénzért. Egyébként ha ő a messiás, úgyis kiszabadul majd, ha pedig nem az, akkor szélhámos, és megérdemli a várható büntetést. Talán nem is kell tovább elemeznünk Júdás karakterét ahhoz, hogy észrevegyünk magunkban is hasonló megnyilvánulásokat...

Viszont Jézus válaszreakciója példa valamennyiünk számára. Próbálja tudatosítani Júdásban a gondolkodása és viselkedése negatívumait. Az ellenséges viselkedésre nem ad hasonló választ és nem leplezi le őt a barátai előtt... Talán ha Júdás veszi a lapot, másképpen fordul a történelem kerekére... De ha mégsem ez történik, Júdás sorsa akkor is ígéretesebb lett volna. *Ugye, Te nem kompromittálsz a barátaidat?!*

Na és mi a helyzet a többiekkel kapcsolatban, 3 év után sem ismerték elég jól a barátjukat? Hagyták, hogy más irány vegyen az élete?

Megismételte magát a történelem: „Őrzője vagyok én testvéremnek?”

Nincs elég információ a kérdés megválaszolására, de a tanulságot azért meg tudjuk fogalmazni: Igen, őrzője vagyok a testvéremnek (nem csak a táborokban mint őrangyal), és óvnom kell őt a hibás gondolkodástól és viselkedéstől. Talán ebből is felismeri a világ, hogy aggódó szeretettel vagyunk egymás iránt. Talán a jó példa is ragadós lehet!

Miklovicz Laci, Nőtincs